

Nr 192.

Av herr **Karlsson** i Mo, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 58, angående ny härordning.

Frågan om en ändamålsenligare förläggning av vårt kavalleri och om dess ökning särskilt i Norrland har förut vid några tillfällen varit föremål för riksdagens behandling.

I en motion till 1904 års riksdag tillät jag mig påpeka behovet härav för Norrlands vidkommande och föreslog en utredning i vad mån en del av det till Skåne förlagda kavalleriet skulle kunna förflyttas dit upp, vilket av ett andra kammarens utskott tillstyrktes och senare av kammaren bifölls. I motiveringen till denna motion påpekade jag bl. a. den opropor-tionerligt stora del av vårt kavalleri, som vore förlagd till Skåne, samt framhöll vikten av att det kavalleri, som skulle användas i Norrland, vore där utbildat. Denna landsdels säregna natur och klimatiska förhållanden gjorde det nödvändigt, att såväl hästar som folk under en längre tid därmed gjordes förtrogna.

Den kommitté, som tillsattes den 30 sept. 1904 för att behandla detta spörsmål, den s. k. kavallerikommittén, underströk ytterligare dessa synpunkter och framhöll som sin åsikt, att behovet i Norrland av kavalleri torde kunna fyllas genom förflyttning från Skåne av 10 skvadroner, varav dock 5 borde förläggas i Norrbotten och 5 skvadroner i mellersta Norrland.

I Kungl. Maj:ts nådiga proposition till denna riksdag angående ny härordning behjärtas detta behov i så måtto, att däri föreslås en förflyttning av en skvadron till Bodenfästningen, att tillgodose härvarande besättningstruppers behov av kavalleri, varemot någon förflyttning till mellersta Norrland inte anses nu böra komma i fråga.

Då emellertid sålunda frågan om förflyttning nu är uppe och jag anser, att mellersta Norrland har minst lika stort behov av ökat kavalleri som Norrbotten, så tillåter jag mig att fästa riksdagens uppmärksamhet på denna sak.

I det betänkande, som kavallerikommittén avgivit, säger den rörande förflyttning av kavalleri från Skåne till Norrland bl. a. följande. »I mellersta Norrland kan behovet av kavalleri icke anses vara så angeläget som i Norrbotten, men i betraktande av det läge, som denna del av Norrland har, och med hänsyn till betydelsen för försvaret i dess helhet av att hindra en fiende att vinna tillträde till den härigenom ledande norra stambanan samt att fatta fast fot på och framtränga uti de från kusten mot det inre av landet förande operationsriktningarna, framträder detta behov ganska starkt och med anspråk på att bli tillgodosett. De uppgifter, som vid krigstillfälle sålunda skulle tillkomma kavalleriet inom mellersta Norrlands operationers område, måste tillmätas stor vikt.»

Ur utbildningssynpunkt kommer härtill, att mellersta Norrland genom sitt mera utvecklade kommunikationsnät och sin större kultivering måste anses ge större möjlighet att bättre utbilda kavalleri än övre Norrland. Och det kavalleri, som där utbildas, bör därför bli mera stridsdugligt, då skillnaden i topografi och klimat är liten mellan dessa bägge områden.

Enligt mitt förmenande, så bör det närvarande behovet av kavalleri för Bodenfästningen vara fyllt, om Kungl. Maj:ts förslag om förflyttning av en skvadron från Skånska husarregementet vinner riksdagens bifall; men däremot inte behovet för mellersta Norrland, vilket jag anser vara större.

På grund av vad jag sålunda haft äran framföra, får jag vördsamt anhålla,

att riksdagen, i samband med behandlingen av den förflyttning, som i Kungl. Maj:ts propositon till innevarande riksdag nr 58 angående ny härordning ifrågasättes, ville taga under överbäggande, huruvida icke, i likhet med vad kavallerikommittén föreslagit, 5 skvadroner av i Skåne förlagt kavalleri kunde förläggas å lämplig plats i mellersta Norrland.

Stockholm den 7 juni 1914.

Karl Karlsson,
Mo.